

Łódź, 16-05-2024 r.

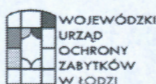
WUOZ-ZRR.5140.412.2023.WR

OBWIESZCZENIE

Na podstawie § 15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem (tj. Dz.U. z 2021r. poz.56), Łódzki Wojewódzki Konserwator Zabytków (dalej: ŁWKZ) niniejszym podaje do publicznej wiadomości informację o zamiarze włączenia do wojewódzkiej ewidencji zabytków karty ewidencyjnej obiektu nieruchomego niewpisanego do rejestru zabytków, sporządzonej dla „cmentarza ewangelickiego w Łobudzicach”, zlokalizowanego na działce o nr. ew. 200 obręb 0014 Łobudzice, gmina Szadek, pow. zduńskowolski (opr. W. Rydzek, WUOZ w Łodzi, maj 2024 r.).

Dotychczas cmentarz ewangelicki w Łobudzicach nie podlegał ochronie konserwatorskiej, jednakże z uwagi na fakt iż stanowi on cenne, materialne świadectwo historyczne czasów osadnictwa niemieckiego, które licznie występowało na tym terenie w okresie XIX i I połowie XX wieku – ŁWKZ uznał iż zasadnym jest aby obiekt ten został objęty ochroną konserwatorską na poziomie wojewódzkiej ewidencji zabytków.

Historia zasiedlania przez osadników wyznania ewangelickiego okolic Zduńskiej Woli i Szadku, sięga przełomu XVIII/XIX wieku – wówczas pojawili się na tym terenie pierwsi osadnicy przybyli z Saksonii i Czech. W związku z licznym napływem ludności wyznania ewangelickiego w 1825 roku rozpoczęto starania o utworzenie odrębnego zboru i powołanie nowej, parafii ewangelickiej, która miałaby działać samodzielnie na tym terenie. Parafię ewangelicką założono w Zduńskiej Woli – erygowana została 28 października 1827 roku. Pod parafię ewangelicką w Zduńskiej Woli podlegały również Łobudzice. W 1837 roku doszło do wykupienia przez K. Fausta i K. Simona znacznych terenów ziemskich w Łobudzicach - ziemie zakupiono od właściciela K. Okołowicza, a tereny te przeznaczone były dla kolonistów niemieckich przybyłych z Hesji i Badenii, których wówczas przybyło ok. 560 osób - byli to w większości wierni kościoła ewangelicko-reformowanego. Łobudzice stanowiły wówczas ważną dla ewangelików miejscowość. Na potrzeby przybyłych do Łobudzic osadników K. Okołowicz oddał budynek z przeznaczeniem na salę do modlitwy, na szkołę i mieszkanie dla kantora oraz przekazał plac pod cmentarz o powierzchni ok. 0,38 ha – który zachował się do dzisiejszych czasów. W 1837 roku wzniesiona została w Łobudzicach pierwsza drewniana kaplica ewangelicka, a w 1850 roku ewangelicy założyli tutaj szkołę elementarną. Łobudzice stały się wówczas jedną z ważniejszych miejscowości tego terenu zasiedlonych przez ewangelików. W 1914 roku w wyniku prowadzonych działań wojennych miejscowość Łobudzice oraz jej ludność mocno ucierpiały – wówczas wtedy zniszczeniu uległa drewniana kaplica. W 1927 roku powołana została rada cmentarna – która miała dbać o należyte utrzymanie miejscowego cmentarza ewangelickiego. Radę cmentarną tworzyli W. Brosam, B. Schunert i E. Schubert – dzięki ich zaangażowaniu przy współpracy z lokalnym kantorem wybudowana została w 1927 roku nowa murowana kaplica ewangelicka, która zachowała się do dzisiejszych czasów. W 1921 roku Łobudzice liczyły 57 domów, a jej ludność stanowiła 358 osób (w tym ponad 91% mieszkańców była wyznania ewangelickiego oraz deklarowała narodowość niemiecką). Okres II wojny światowej natomiast sprawił iż Łobudzice opustoszały – większość mieszkańców wyemigrowała a kaplica ewangelicka została przekazana parafii rzymskokatolickiej w Małyniu.

Cmentarz ewangelicki w Łobudzicach stanowi świadectwo egzystencji dawnej społeczności ewangelickiej regionu oraz dziedzictwo kulturowe tej grupy wyznaniowej – jest to materialne świadectwo minionej epoki upamiętniające czasy osadnictwa niemieckiego, które niegdyś na tych terenach licznie występowało. Bezsprzecznie omawiany obiekt stanowi świadectwo minionej epoki, którego zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną.

W związku z faktem iż nieruchomość na której zlokalizowany jest dawny cmentarz ewangelicki w Łobudzicach (tj. dz. nr ew. 200 obręb 0014 Łobudzice) posiada nieuregulowany stan prawny, to zgodnie z treścią § 15 ust. 2 ww. rozporządzenia: „Zawiadomienia o zamiarze włączenia karty ewidencyjnej zabytku będącego historycznym układem urbanistycznym lub ruralistycznym, historycznym zespołem budowlanym, terenem, na którym znajduje się znaczna ilość zabytków archeologicznych, lub nieruchomością o nieuregulowanym stanie prawnym do wojewódzkiej ewidencji zabytków, o włączeniu tej karty, o sporządzeniu nowej karty ewidencyjnej takiego zabytku, o zamiarze wyłączenia karty ewidencyjnej takiego zabytku z wojewódzkiej ewidencji zabytków lub o wyłączeniu tej karty dokonuje się w drodze obwieszczenia umieszczanego na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej”.

Niniejsze obwieszczenie zostaje podane do publicznej wiadomości poprzez opublikowane na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Łodzi, a także wywieszane na tablicy ogłoszeń w siedzibie WUOZ w Łodzi.

Anna Michalak

Łódzki Wojewódzki Konserwator Zabytków

Otrzymują:

1. WUOZ w Łodzi – Biuletyn Informacji Publicznej (www.wuoz-lodz.pl)
2. WUOZ w Łodzi – urzędowa tablica ogłoszeń
3. Fundacja KWELA
ul. Piotrkowska 124 lok.8
90-006 Łódź
4. a/a

Sprawę prowadzi:

Wojciech Rydzek – Starszy Inspektor Wydział Zabytków Ruchomych i Rejestru Zabytków Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Łodzi, Tel. (42) 635 80 06.